Incipit plogus bti hieronymi pſbri i libr̄ thobie

Chromacio ⁊ heliodoro epis. Hieronymus pſbr in dn̄o ſalutē: Mirari nō deſino exactōis vr̄e inſtātiā exigitis ei vt librū chaldeo ſermone ꝯſcriptū: ad latinū ſtilū trahā: librū vtiqȝ thobie quē hebrei de cathalogo diuinarū ſcpturarū ſecantes his q̄ agiographa memorāt māciparūt. Feci ſatī deſiderio vr̄o. nō tn̄ meo ſtudio. Arguūt eīn nos hebreoꝝ ſtudia. ⁊ imputāt nob̄ ꝯ ſuū canonē latinis auribꝰ iſta trāſferre. Sȝ meliꝰ ee iudicās phariſeoꝝ diſplicē iudicio: ⁊ epoꝝ iuſſiōibꝰ deſuire: iſtiti vt potui. Et qr̄ vicina ē chaldeoꝝ lingua ſmoni hebraico vtriuſqȝ lingue pitiſſimū loq̄cē repiēs: vnīꝰ diei laborē arripui: ⁊ q̄cq̄d ille mihi hebraicis v̄bis expſſit h̄ ego accito nōrio ſmonibꝰ latinis expoſui. Oronibꝰ vr̄is mercedē hꝰ opis ꝯpēſabo: cū gtū vob̄ didicero: me qđ iubere eſtis dignati ꝯpleuiſſe. Explicit plogꝰ.

Incipit plogus in librum Thobie.

a c Chromacio ⁊ heliodoro ⁊c̄. Iſte plogus tres habȝ ptes pncipales. ſ. inchoationē: pgreſſionē. ⁊ ꝯcluſionē. Inchoatio cōtinet deuotā ſalutatōēȝ. ⁊ illa ps p ſe pȝ. Progreſſio ꝯtiet narratōēȝ. q̄ hȝ tres pticl'as in qr̄ pma poit̄ admiratō hiero. de inſtātia petitionis chromacij ⁊ heliodori: cum dī. b Mirari nō deſino ⁊c̄. ⁊ ſubditur ibidē rō duplex admiratōis. prima ē. qr̄ liber iſte ſcriptꝰ erat chaldaico ſermone. cuiꝰ adhuc modicaȝ habebat noticiam. vn̄ dicit Ut librū chaldeo ſermōe ſcriptū ⁊c̄. ſcd̄a admiratōnis ratio ē. qr̄ liber iſte apud hebreos nō eſt de canone. ⁊ ita ſi trāſferret incurreret eorū maliuolentiaȝ. vnde dicit. Quē hebrei de cathalogo ⁊c̄. In ſecunda pte narratōnis dicit ſe trāſtuliſſe librū ad petitionē ipſorū. vn̄ dicit. Feci ſatis deſiderio veſtro ⁊c̄. In tercia pte dicit. ꝙ ex h̄ incurrit indignationē hebreorum. vn̄ dicit. Arguunt eīn nos ⁊c̄. Concluſio oñdit finalem hiero. intentionē. que eſt epōrum facere bn̄placituȝ. qđ notat̄ ibi. Sed melius eſſe iudicās. nec hoc facit negligēter ſed cū diligētia. qđ notat̄ ibi. Et qr̄ vicina eſt. vbi dicit ꝙ pitiſſimū q̄ſiuit interp̄tem. vlterius dicit ꝙ oronibus eoꝝ attribuendū eſt quicquid boni ſequet̄ de tranſlatōe ſua. vn̄ dicit. Et oronibus veſtris ⁊c̄. his dictis lr̄e inſiſtamꝰ. c Exactionis. i. petitiōis. vide in opuſculo de vocabulis biblie vbi exponit̄ exactor. d De cathalogo. id eſt de numero. e Diuinarū ſcripturaꝝ. vn̄. ꝯ. dicit in plogo galeato ꝙ ſapia que vulgo ſalomonis inſcribit̄. ⁊ ieſu filij ſirach liber. ⁊ iudith. ⁊ tobias ⁊ heſter nō ſūt in canōe. Cathalogus dī a chata qđ ē breuis. ⁊ logos qđ ē ſermo. q̄ſi ſermo multa breuiter cōp̄hendens. vt Omnes ſancti orate p nobis. ⁊ in ꝓpoſito. xxij. libri ve. teſta. de cathalogo dicūt̄ vt patebit. Cathalogus ſm huguitionē dī enumeratio ordo. ſeries. vel breuis deſcriptio. vel iuſtorū numerus. f Secantes. i. ſeparantes ⁊ repellētes g Agiographa memorant. i. dicūt. vel noiant. alia lr̄a. quid ſit agiographum inuenies. ꝯ. in plogo ſup ioſue in principio. Glo. quedā ſcribit̄ ſup iſtum locū. q̄ talis eſt. Potius et verius dixiſſet. Inter apocrypha. vel large accipit agiographa. q̄i ſanctorum ſcripta. ⁊ ita nō eſt de numero illorum noue q̄ ꝓprie dicunt̄ agiographa. qui ſunt de cathalogo hoc eſt de numero. xxij. librorū biblie. cōſiſtit eīn cathalogus in pentateucho. ⁊. viij. ꝓphetis. ⁊. ix. agiographis. h Mancipar̄ut. i. dederunt vel adiecerūt. mancipare dī mācipiū facere. in ſeruitutē redigere. manu captum adducere. tradere. vel dare. vl' ducere. ⁊ ſimplr̄ ponit̄ p dare vel ducere. inuenit̄ etiam neutrum p ſeruire i Non tn̄ meo ſtudio. i. nō meo labore ſupp̄. ſolum. qr̄ alius mecuȝ laborauit. ſ. chaldaicus interpres qui mihi expoſuit hebraice. ⁊ ego feci ſcribi latine. vel meo ſtudio. ſit datiui caſus. vt ſit ſenſus. non ſatiſfeci ſtudio meo. qr̄ ex h̄ ſuſcitata ē ꝯ me emuloꝝ idignatio q̄ mihi detrahūt k Eīn. p certe vl' qr̄. Arguūt nos ⁊c̄. l Et iputāt. i. improperāt. m Cōtra ſuū canonē. i. ꝯ ſuā bibliā q̄ recte canō dī. nā canō grece regl'a dī latine. vn̄ biblia dī canō. i. regl'a. eo ꝙ recte ducit. nec aliq̄n alīorſū trahit. vl' dī regula. eo ꝙ regat. ⁊ ꝙ normā recte viuēdi p̄beat. vl' diſtortū prauūq̄ȝ ad modū regl'e corrigat. Et qr̄ fecimꝰ h̄ mētiōȝ de canōe. no. ſm Iſi. i. vj. ethym. ꝙ ſūt canones euāgelioꝝ. ⁊ ſūt canōes cōcilioꝝ. Canōes iiij. euangeliorū Ammoniꝰ alexandrie pmꝰ excogitauit. queȝ poſtea euſebius ceſarienſis ſecutꝰ eos pleniꝰ ꝯpoſuit. q̄ iō facti ſūt vt p eos inuenire et ſcire poſſimꝰ q̄ reliq̄ꝝ euāgeliſtarum ſilia aut ꝓpa dixerūt. Sūt aūt nūero decē. qr̄ pmꝰ cōtinet nūeros in q̄bꝰ q̄tuor eadē dixerunt. Matheus. marcꝰ. lucas. ⁊ iohes. ſecūdus in q̄bus tres. matheus marcus. lucas. terciꝰ in q̄bꝰ ſilr̄ trēs. ſ. matheꝰ. lucas. ⁊ iohes. q̄rtꝰ in q̄ iteꝝ tres. matheꝰ. marcus. iohes. quintꝰ in quibꝰ duo. lucas. matheus. ſextus in quibꝰ duo. matheꝰ. marcus. ſeptimꝰ in q̄bus duo. matheus. iohes. octauus in quibꝰ duo. lucas. ⁊ marcus. nonus in q̄bus duo. lucas. ⁊ iohes. decimus in q̄bus ſinguli eorū ꝓpria quedā dixerūt. q̄ꝝ expoſitio hec eſt. p ſingulos eīn euāgeliſtas nūerus q̄dam caplis affixus adiacet. cui nūero ſubdita eſt era quedā ex minio notata q̄ indicat in q̄ canone poſitus ſit nūerus cui ſubiecta eſt era. verbigra. ſi eſt pma in pmo canone. ſi ſcd̄a in ſcd̄o. ſi tercia in tercio. ⁊ ſic p ordinē vſq̄ȝ ad decimū pueniēs. Si igit̄ apto q̄libet euāgelio placuerit ſcire q̄ reliq̄ꝝ euāgeliſtarū ſilia dixerūt aſſumēs adiacentē numerū capl'i. ⁊ reqrēs ipm numerū in ſuo canone quē indicat. ibiq̄ȝ inuenies q̄t ⁊ qui dixerūt ⁊c̄. Canones generaliū cōciliorū a tpibus Conſtātini ceperūt. In p̄cedētibus nāq̄ȝ annis pſecutiōe feruēte docendarū plebiū minime dabat̄ facultas ⁊c̄. n Phariſeorū. vide in opuſculo de vocabulis biblie vbi exponit̄ phariſei. hic tn̄ phariſei coiter dici p̄nt iudei. a phares qđ eſt diuiſio. qr̄ ſunt a vera fide diuiſi. o Iuſſiti. tranſlatōi faciēde inſto as dī contraſtare. inſiſtere. inuigilare. inſudare. ⁊ in tribus vltimis ſignificatōibus ponit̄ hic. p Vicina. i. ꝯfinis ⁊ ꝯſilis. ſicut hr̄ in principio plogi galeati. q Utriuſq̄ȝ lingue ⁊ ita bn̄ poterat inƿptari. r Peritiſſimū. i. doctiſſimū s Repiēs quendā loq̄cē. i. loq̄ ſciēte chaldaice ⁊ hebraice. ⁊ nō ſolum loquacē vel loq̄ntē. ſed. t Unius diei laborē. h̄ dicit qr̄ liber breuis ē ⁊ breuis labor q̄i vniꝰ diei fuit i eꝰ trāſlatiōe. v Accito. i. aduocato. x Nōrio. q̄ ſcribebat latinis lr̄is ſic ego dictabā y Oroibꝰ vr̄is recō. i. attribuā vl' pſoluā. recōpēſare ꝓpe dr̄ reddē. pſoluē remūerare. iteꝝ trutinare. eq̄re. z Mercedē. i. p̄miū ⁊ pciū. ſ. oēȝ vtilitatē. ꝫ Hꝰ opis. ad eꝰ ꝯpletōȝ me vr̄is oroibꝰ adiuuiſtī. Cū didicero. alioꝝ relatōe. Gratū ee vob̄ me. ꝯpleſſe. opꝰ illđ qđ vos. dignati eſtis iubē. q. d. cū itellexero vos gaudere. eo ꝙ ꝯpleuerim qđ iuſſiſtis. iō oronibꝰ vr̄is attribuā. ſiq̄ ex h̄ vtilitas ꝯſeq̄t̄. qr̄ orādo p me tā efficacit̄ me iuuiſtī. Explicit q̄liſcūq̄ȝ expoſitio iſtius plogi.